

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

**Publikacja informacji dotyczącej zatwierdzenia standardowej zmiany w specyfikacji produktu
objętego nazwą pochodzenia w sektorze winorośli i wina, o której to zmianie mowa w art. 17 ust. 2
i 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33**

(2021/C 91/09)

Niniejsza informacja zostaje opublikowana zgodnie z art. 17 ust. 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/33 ⁽¹⁾

POWIADOMIENIE O STANDARDOWEJ ZMIANIE W JEDNOLITYM DOKUMENCIE

„COTEAUX DES BARONNIES”

PGI-FR-A1159-AM02

Data przekazania informacji: 14.12.2020

OPIS I UZASADNIENIE ZATWIERDZONEJ ZMIANY

1. Opis właściwości organoleptycznych win

Uściślono opis właściwości organoleptycznych produktów w odniesieniu do barwy win:

dla win czerwonych dodano zdanie w brzmieniu: „Mają intensywną barwę od czerwieni rubinowej po czerwień owocu granatu.”,

dla win różowych: „Wina różowe występują w paletce barw od fioletowej o słabej intensywności po odcienie różowe w bardziej intensywnym wariacie łososiowym.”,

a dla win białych: „Wina białe mają barwę od jasnożółtej z zielonymi refleksami po złotożółtą.”.

2. Obszar geograficzny i obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Skład obszaru geograficznego i obszaru bezpośredniego sąsiedztwa wyznacza wykaz gmin według kodu geograficznego z 2020 r., który stanowi krajowy dokument referencyjny i zawiera spis gmin według departamentów. Takie określenie obszaru w formie wykazu gmin stanowi zmianę formalną, która nie wprowadza zmiany obszaru geograficznego ani obszaru bezpośredniego sąsiedztwa.

3. Odmiany winorośli

Odmiany winorośli zdefiniowane do produkcji win o ochronionym oznaczeniu geograficznym „Coteaux des Baronnies” zostały uzupełnione następującymi 10 odmianami: artaban N, floréal B, monarch N, muscaris B, prior N, solaris B, soreli B, souvignier gris, vidoc N, voltis B.

Są to odmiany uznawane za odporne na suszę i grzybowe choroby roślin. Umożliwiają one stosowanie mniejszej ilości środków ochrony roślin i jednocześnie odpowiadają odmianom wykorzystywanym do produkcji win objętych ChOG na poziomie właściwości zarówno fizjologicznych, jak i enologicznych. Nie wpływają na właściwości win objętych ChOG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 9 z 11.1.2019, s. 2.

4. Podstawowe punkty specyfikacji podlegające kontroli

Wykaz podstawowych punktów podlegających kontroli i metoda ich oceny uległy zmianie w celu uściślenia, że w razie nieprawidłowości stwierdzonej podczas kontroli wewnętrznej analizę organoleptyczną win luzem i win butelkowanych przeprowadza organ ds. ochrony i zarządzania. Takie postanowienie jest zgodne z przepisami przewidzianymi w planie kontroli.

5. Organ odpowiedzialny za kontrolę

W rozdziale III specyfikacji chronionego oznaczenia geograficznego „Coteaux des Baronnie” dodaje się dane Krajowego Instytutu Pochodzenia i Jakości (fr. *Institut National de l'Origine et de la Qualité*), który jest organem odpowiedzialnym za kontrolę. Kontrolę na rzecz INAO przeprowadza organ kontrolny CERTIPAQ.

JEDNOLITY DOKUMENT

1. Nazwa produktu

Coteaux des Baronnie

2. Rodzaj oznaczenia geograficznego

ChOG – chronione oznaczenie geograficzne

3. Kategorie produktów sektora wina

1. Wino
5. Gatunkowe wino musujące

4. Opis wina lub win

Analityczne cechy charakterystyczne win niemusujących

Chronione oznaczenie geograficzne „Coteaux des Baronnie” jest zastrzeżone dla win niemusujących i gatunkowych win musujących, czerwonych, różowych i białych.

Całkowita objętościowa zawartość alkoholu w winach niemusujących objętych chronionym oznaczeniem geograficznym „Coteaux des Baronnie” wynosi co najmniej 10,5 %.

W przypadku win niemusujących całkowita objętościowa zawartość alkoholu (limit), kwasowość ogólna (próg), kwasowość lotna (limit) i całkowita zawartość dwutlenku siarki (limit) są zgodne z wartościami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	9
Minimalna kwasowość ogólna	
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

Właściwości organoleptyczne win

Wina czerwone mają bogatą i harmonijną budowę. Poziom intensywności aromatów owocowych różni się w zależności od odmian i zastosowanych procesów. Zasadniczo struktura win jest taniczna, zrównoważona charakterystyczną świeżością. Mają intensywną barwę od czerwieni rubinowej po czerwień owocu granatu.

Wina białe i różowe cechuje ciekawy profil, który jest bardziej owocowy („świeże owoce”, „owoce egzotyczne”) niż mineralny. Przyjemny, żywy charakter tych win stanowi gwarancję ich świeżości. Wina różowe występują w pałecie barw od fiołkowej o słabej intensywności po odcienie różowe w bardziej intensywnym wariacie łososiowym. Wina białe mają barwę od jasnożółtej z zielonymi refleksami po złotożółtą.

Analityczne i organoleptyczne cechy charakterystyczne gatunkowych win musujących

W przypadku gatunkowych win musujących rzeczywista zawartość alkoholu (próg), całkowita zawartość alkoholu (próg: dla win podstawowych), kwasowość ogólna (próg), kwasowość lotna (limit) i całkowita zawartość dwutlenku siarki (limit) są zgodne z wartościami określonymi w przepisach wspólnotowych.

Paleta aromatyczna gatunkowych win musujących jest porównywalna do palety win niemusujących, z przyjemną równowagą między strukturą a finezją musowania.

Ogólne analityczne cechy charakterystyczne	
Maksymalna całkowita zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna rzeczywista zawartość alkoholu (w % objętości)	
Minimalna kwasowość ogólna	
Maksymalna kwasowość lotna (w miliekwiwalentach na litr)	
Maksymalna całkowita zawartość dwutlenku siarki (w miligramach na litr)	

5. *Praktyki winiarskie*a. *Szczególne praktyki enologiczne*

Szczególne praktyki enologiczne

W praktykach enologicznych towarzyszących produkcji wina należy przestrzegać wymogów obowiązujących na poziomie Unii oraz zawartych w kodeksie rolnictwa i rybołówstwa morskiego

b. *Maksymalna wydajność*

90 hektolitrów z hektara

6. **Wyznaczony obszar geograficzny**

Na podstawie oficjalnego kodu geograficznego z 2020 r. (fr. Code Officiel Géographique, COG) zbiór winogron, fermentacja i wytwarzanie win objętych oznaczeniem geograficznym „Coteaux des Baronnies” odbywają się na terenie następujących 65 gmin położonych w departamencie Drôme:

Arpavon, Aubres, Aulan, Ballons, Barret-de-Lioure, Beauvoisin, Bellecombe-Tarendol, Bénévay-Ollon, Bésignan, Buis-les-Baronnies, La Charce, Châteauneuf-de-Bordette, Chaudebonne, Chauvac-Laux-Montaux, Condorcet, Cornillac, Cornillon-sur-l'Oule, Curnier, Eygalayes, Eygaliers, Eyroles, Ferrassières, Izon-la-Bruisse, Laborel, Lachau, Lempes, Mévouillon, Montauban-sur-l'Ouvèze, Montaulieu, Montbrun-les-Bains, Montferrand-la-Fare, Montfroc, Montguers, Montréal-les-Sources, Pelonne, La Penne-sur-l'Ouvèze, Pierrelongue, Les Pilles, Plaisians, Le Poët-en-Percip, Le Poët-Sigillat, Pommerol, Propiac, Reilhanette, Rémuzat, Rioms, La Roche-sur-le-Buis, Rochebrune, La Rochette-du-Buis, Roussieux, Sahune, Saint-Auban-sur-l'Ouvèze, Saint-Ferréol-Trente-Pas, Saint-May, Saint-Sauveur-Gouvernet, Sainte-Euphémie-sur-Ouvèze, Sainte-Jalle, Séderon, Valouse, Verclause, Vercoiran, Vers-sur-Méouge, Villebois-les-Pins, Villefranche-le-Château, Villeperdrix.

7. **Główne odmiany winorośli**

abouriou B

alicante Henri Bouschet N

aligoté B

alphonse lavallée N

altesse B

aléatico N

aramon N

aramon blanc B
aramon gris G
aranel B
arinarnoa N
arriloba B
arrufiac B – arrufiat
artaban N
aubin B
aubun N – murescola
auxerrois B
bachet N
barbaroux Rs
baroque B
biancu gentile B
blanc dame B
bouchalès N
bouillet N
bourboulenc B – doucillon blanc
brachet N – braquet
brun fourca N
brun argenté N – vaccarèse
béclan N – petit béclan
béquignol N
cabernet franc N
cabernet-sauvignon N
caladoc N
calitor N
camaralet B
carcajolo N
carcajolo blanc B
carignan N
carignan blanc B
carmenère N
castets N
chambourcin N
chardonnay B
chasan B
chasselas B
chatus N
chenanson N
chenin B
cinsaut N – cinsault
clairette B

clairette rose Rs
clarin B
claverie B
codivarta B
colobel N
colombard B
colombaud B – bouteillan
corbeau N – douce noire
cot N – malbec
couderc noir N
counoise N
courbu B – gros courbu
courbu noir N
couston N
crouchen B – cruchen
césar N
duras N
durif N
egiodola N
ekigaïna N
etraire de la dui N
fer N fer servadou, braucol, mansois, pinenc
feunate N
floreale B
florental N
folignan B
folle blanche B
fuella nera N
furmint B
gamaret
gamay Fréaux N
gamay N
gamay de Bouze N
gamay de chardenay N
ganson N
garonnet N
gascon N
genovèse B
gewurztraminer Rs
goldriesling B
gouget N
graisse B
gramon N

grassen N – grassenc
grenache N
grenache blanc B
grenache gris G
gringet B
grolleau N
grolleau gris G
gros manseng B
jacquère B
joubertin
jurançon blanc B
jurançon noir N – dame noire
landal N
lauzet B
len de l'el B – loin de l'oeil
liliorila B
listan B – palomino
lledoner pelut N
léon millot N
macabeu B – macabeo
mancin N
manseng noir N
marsanne B
marselan N
maréchal Foch N
mauzac B
mauzac rose Rs
mayorquin B
melon B
merlot N
merlot blanc B
meslier saint-françois B – gros meslier
meunier N
milgranet N
molette B
mollard N
monarch N
mondeuse N
mondeuse blanche B
monerac N
montils B
morrastel N – minustellu, graciano
mourvaison N

mourvèdre N – monastrell
mouyssaguès
muresconu N – morescono
muscadelle B
muscardin N
muscaris B
muscat ottonel B – muscat, moscato
muscat cendré B – muscat, moscato
muscat d'Alexandrie B – muscat, moscato
muscat de Hambourg N – muscat, moscato
muscat à petits grains blancs B – muscat, moscato
muscat à petits grains roses Rs – muscat, moscato
muscat à petits grains rouges Rg – muscat, moscato
mérille N
müller-thurgau B
nielluccio N – nielluciu
noir fleurien N
négret de banhars N
négrette N
oberlin noir N
ondenc B
orbois B
pagadebiti B
pascal B
perdea B
persan N
petit courbu B
petit manseng B
petit meslier B
petit verdot N
picardan B – araignan
pineau d'Aunis N
pinot blanc B
pinot gris G
pinot noir N
piquepoul blanc B
piquepoul gris G
piquepoul noir N
plant de brunel N
plant droit N – espanenc
plantet N
portan N
portugais bleu N

poulsard N – ploussard
prior N
prunelard N
raffiât de moncade B
ravat blanc B
rayon d'or B
riesling B
riminèse B
rivairenc N – aspiran noir
rivairenc blanc B – aspiran blanc
rivairenc gris G – aspiran gris
romorantin B – danery
rosé du var Rs
roublot B
roussanne B
roussette d'Ayze B
sacy B
saint côme B
saint-macaire N
saint-pierre doré B
sauvignon B – sauvignon blanc
sauvignon gris G – fié gris
savagnin blanc B
savagnin rose Rs
sciaccarello N
segalin N
seinoir N
select B
semebat N
semillon B
servanin N
seyval B
solaris B
soreli B
souvignier gris Rs
sylvaner B
syrah N – shiraz
tannat N
tempranillo N
terret blanc B
terret gris G
terret noir N
tibouren N

tourbat B
trousseau N
téoulier N
ugni blanc B
valdiguié N
valérien B
varousset N
veltliner rouge précoce Rs
verdesse B
vermentino B – rolle
vidoc N
villard blanc B
villard noir N
viognier B
voltis B

8. Opis związku lub związków

„Specyfika obszaru geograficznego i specyfika produktu”

Nazwa „Baronnies” pochodzi od baronów Mévouillon i Montauban, którzy między XI a XIII w. zyskali dużą niezależność względem zwierzchnictwa odległych cesarzy niemieckich.

Obszar geograficzny położony w regionie Rodan-Alpy jest częścią departamentu Drôme, wyraźnie wydzieloną pod względem geomorfologicznym. Jako część położonych w Prealpach masywów Diois i Baronnies obszar ten obejmuje średnie wzniesienia łańcucha Prealp między Vercors (na północy), Mont Ventoux i górą Lure (na południu). Obszar średnich wzniesień obejmuje kilka szczytów o wysokości od 1 000 do 1 600 m i stanowi region dość trudno dostępny, z wyraźnie podzieloną rzeźbą terenu.

Występuje tu wyraźna dominacja bardzo kamienistych gleb wapiennych, nachyleń lub szerokich, wypukłych stożków, gdzie gleba jest dość ciężka. Kamieniste gleby wapienne (fr. *grèzes* lub *gresses* w winnicach) łączą się z glebami często bardziej czerwonymi i bardzo kamienistymi, z uskokami i dawnymi terasami, a także z glebami wapiennymi na nachyleniach (*regosole* na większej lub mniejszej głębokości) pochodzącymi bezpośrednio z kredowych formacji margłowo-wapiennych. W dwóch pierwszych przypadkach gleby umożliwiają dość głębokie ukorzenienie, jednak nie oferują zbyt dużej żyzności, szybko wysychają i dobrze się nagrzewają i są dostosowane do warunków klimatycznych obszaru geograficznego (letni niedobór wody typu śródziemnomorskiego, jednak chłodniejszy kontekst wynikający z wysokości lub zagłębienia). Niektóre terasy aluwialne, niezbyt kamieniste, lecz dostatecznie drenujące, są zazwyczaj zadowalające dla odmian aromatycznych. Należy podkreślić, że bardzo często występujące gleby margłowe o bardzo niskiej przepuszczalności doprowadziły do powstania gęstej sieci hydrograficznej, którą trudno zhierarchizować, niezależnej od siatki tektonicznej, co uniemożliwiło powstanie zbiornika drenującego na podobieństwo zbiornika z Drôme.

Chociaż klimat wciąż jest śródziemnomorski, podlega wpływom górskim, które odpowiadają w szczególności za niskie temperatury. Przynależność do strefy śródziemnomorskiej objawia się suszą i nasłonecznieniem w okresie letnim oraz koncentracją opadów jesienią. Występująca roślinność to bukszpan, dęby, garig, trawy, jałowce i lawenda.

Wpływ górski uwypukla się wraz z wysokością i jest szczególnie wyraźny na wschodzie (Ste Jalle, Rochebrune itd.). Za ostatnimi gminami występuje granica niskich temperatur powiązana z występowaniem ponad czterech miesięcy zimnych w roku. Granica ta wyznacza granicę nasadzeń winorośli i praktycznie pokrywa się z granicami północnymi i wschodnimi proponowanego obszaru geograficznego.

Wszystkie winorośle rosną na wysokości od 300 do 700 m (w tym jedna czwarta powyżej wysokości 600 m). Ta cecha jest właściwa dla winnic górskich Baronnies (takich jak winnice Diois, Savoie).

Jak odnotowują geografowie, ten podzielony krajobraz, dość trudno dostępny „ma wpływ na strukturę zaludnienia i potencjał wykorzystania”. Można zatem przyjąć, że w kwestii uprawy winorośli jest podobnie, a charakter krajobrazu ma wyraźny wpływ na ludzi i produkowane przez nich wina. Wszystkie gminy na tym obszarze mają wyraźny profil rolniczy, ukształtowany przez otoczenie fizyczne lub z niego wynikający. W XIX w. rolnictwo na obszarze Baronnie było archaiczne i biedne, ukierunkowane na zaspokajanie potrzeb własnych. Mimo tych trudności gęstość populacji rolniczej jest wysoka a gospodarstwa, często uprawiane przez właścicieli, są małe lub średnie. Typowe jest stosowanie upraw mieszanych. Winorośl, nawet jeżeli w niewielkich ilościach, była ciągle obecna już w XIX w. Ta marginalna uprawa winorośli nie uchroniła się przed spustoszeniem spowodowanym przez filokserę (1870 r.). Pół wieku później, w 1921 r., ogrodnicy z miejscowości sąsiadującej z Mollans stworzyli szkółki nasadzeń szcepionych z odmianami amerykańskimi.

Na początku XX w. miał miejsce intensywny rozwój szkółek; w tym okresie w samej gminie Mollans sur Ouvèze działało nawet 50 szkółek. Pozwoliło to odtworzyć winnice, które nie odgrywały jednak istotnego znaczenia.

Na początku XXI w. tradycyjne uprawy mieszane w połączeniu z uprawą na niewielką skalę zostały zastąpione sadami i winnicami, które rozrosły się w stronę dolin.

Wino czerwone wyraźnie dominuje i stanowi od 70 % do 75 % wielkości produkcji.

Odmiany ciemne zdecydowanie dominują wśród odmian lokalnych, w tym grenache N (30 %), cabernet-sauvignon N, merlot N i syrah N (od 15 do 20 % każda). Gamay N i pozostałe odmiany są zdecydowanie rzadsze (mniej niż 10 %).

Co ciekawe, odmiany jasne są nasadzone rzadko (mniej niż 10 %). Sytuacja ta wynika z oryginalności chronionego oznaczenia geograficznego, które daje pierwszeństwo nasadzeniom odmian czerwonych na świeżych glebach gliniasto-wapiennych, chociaż w innych miejscach preferuje się na takich glebach odmiany białe.

„Związek przyczynowy między specyfiką obszaru geograficznego a specyfiką produktu”

Wszystkie gminy obszaru są sklasyfikowane jako obszar górski na podstawie uznanego utrudnienia „wysokość – nachylenie” wiążącego się z ograniczeniem możliwości wykorzystywania ziem i większymi kosztami produkcji.

Winorośl utrzymuje się na tym obszarze pomimo konkurencji ze strony innych upraw o podobnych wymaganiach (plantacje moreli, gaje oliwne), bliskości uznanych winnic objętych kontrolowaną nazwą pochodzenia (Côtes du Rhône, Ventoux), większej konkurencji handlowej spotęgowanej izolacją i trudnym dostępem do rynków (oddalenie od głównych dróg), natomiast zniknęła na terenach położonych bardziej na wschód.

Świadczy to o przywiązaniu lokalnej społeczności do uprawy winorośli pomimo licznych trudności. Dane z powszechnych spisów rolnych potwierdzają nieprzerwaną obecność winorośli w tych gminach od 1929 r. Aktualna konfiguracja winnic opiera się na schematach restrukturyzacji (1970–1980). Nie zmienia to faktu, że winorośl jest stabilnie zakorzeniona w lokalnej tradycji. Ostatnia restrukturyzacja jest świadectwem determinacji i przywiązania rolników do uprawy winorośli.

Wspomniane prace restrukturyzacyjne (w latach 1970–1980) skutkowały wprowadzeniem szeregu odmian, nawet niektórych spośród tych, które zostały wcześniej usunięte (na przykład gamay N), na podstawie zdobytej wiedzy specjalistycznej, opartej na znajomości lokalnych odmian i ich dostosowaniu do różnych, niekiedy trudnych (mróz, zimno) warunków glebowych i klimatycznych. Wiedza ta świadczy o silnym związku z terenem w oryginalnym kontekście upraw mieszanych. Obecność winorośli na zboczu lub szczycie płaskowyżu jest przemyślana i stanowi owoc dziesiątków lat doświadczenia. Ta dogłębna znajomość terenu właściwa dla wytwórców z Baronnie jest ważnym wyznacznikiem jakości i przyszłości win. Świadomość potencjału agronomicznego tych złożonych, podzielonych na niewielkie działki terenów o różnych ekspozycjach i nachyleniach znajduje wyraz w żywym zainteresowaniu logiką waloryzacji produktu objętego chronionym oznaczeniem geograficznym.

Region pełen kontrastów niezmiennie otwiera się na turystykę i w pełni wykorzystuje atuty w postaci klimatu (nasłonecznienie, wciąż śródziemnomorski klimat południowej części departamentu Drôme), produktów lokalnych i krajobrazów. Winnice, sady, gaje oliwne na wzgórzach, pola lawendy na płaskowyżach, obszary pokryte garigiem i wyżłobione

stoki porośnięte sosnami zwyczajnymi lub sosnami czarnymi to zasoby, które warto chronić, którymi warto zarządzać i które warto wykorzystywać. W takim celu utworzono regionalny park przyrodniczy (fr. *Parc Naturel des Baronnies*), który ma łączyć wykorzystanie potencjału turystyki, gospodarki lokalnej, rozwoju obszarów wiejskich i ochrony środowiska.

Wpływy górskie wynikające z wysokości w połączeniu z nasłonecznieniem występującym w Prealpach na tej wysokości naznaczają harmonijną budowę win czerwonych, które są jednocześnie oleiste i taniiczne.

Gleby pochodzące w większości z margli i skał wapiennych dają wina białe i różowe o aromatach owocowych i mineralnych.

Wysokość położenia działek nadaje gatunkowym winom musującym świeżość będącą gwarancją odpowiedniej równowagi między strukturą a finezją musowania.

9. Dodatkowe wymogi zasadnicze (pakowanie, etykietowanie i inne wymogi)

Etykietowanie

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

przepisy dodatkowe dotyczące etykietowania

Opis wymogu

Gdy określenie „chronione oznaczenie geograficzne” zastąpiono tradycyjnym określeniem „vin de pays”, na etykiecie umieszcza się unijne logo ChOG.

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa

Ramy prawne:

przepisy krajowe

Rodzaj wymogów dodatkowych:

odstępstwo dotyczące produkcji na wyznaczonym obszarze geograficznym

Opis wymogu

Obszar bezpośredniego sąsiedztwa określony w drodze odstępstwa na potrzeby fermentacji i wytwarzania win objętych chronionym oznaczeniem geograficznym „Coteaux des Baronnies” tworzą:

z jednej strony, cały departament Drôme (26), z wyjątkiem gmin obszaru geograficznego wymienionych w pkt 4.1,

z drugiej strony następujące gminy w podziale na departamenty, według oficjalnego kodu geograficznego (COG) z 2020 r.:

w departamencie Hautes-Alpes (05) – (126 gmin):

Ancelle, Aspremont, Aspres-lès-Corps, Aspres-sur-Buëch, Aubessagne, Avançon, Baratier, Barcillonnette, Barret-sur-Méouge, La Bâtie-Montsaléon, La Bâtie-Neuve, La Bâtie-Vieille, La Beaume, Le Bersac, Bréziers, Buissard, Chabestan, Chabottes, Champoléon, Chanousse, La Chapelle-en-Valgaudemar, Châteauneuf-d'Oze, Châteauroux-les-Alpes, Châteauvieux, Chorges, Crévoux, Crots, Dévoluy, Embrun, Éourres, L'Épine, Esparron, Espinasses, Étoile-Saint-Cyrice, La Fare-en-Champsaur, La Faurie, Forest-Saint-Julien, Fouillouse, La Freissinouse, Furmeyer, Gap, Garde-Colombe, Le Glaizil, La Haute-Beaume, Jarjays, Laragne-Montéglin, Lardier-et-Valença, Laye, Lazer, Lettret, Manteyer, Méreuil, Monétier-Allemont, Montbrand, Montclus, Montgardin, Montjay, Montmaur, Montrond, La Motte-en-Champsaur, Moydans, Neffes, Nossage-et-Bénévent, Le Noyer, Orcières, Orpierre, Les Orres, Oze, Pelleautier, La Pierre, Le Poët, Poligny, Prunières, Puy-Saint-Eusèbe, Puy-Sanières, Rabou, Rambaud, Réallon, Remollon, Ribeyret, La Roche-des-Arnauds, Rochebrune, La Rochette, Rosans, Rousset, Saint-André-d'Embrun, Saint-André-de-Rosans, Saint-Apollinaire, Saint-Auban-d'Oze, Saint-Bonnet-en-Champsaur, Saint-Étienne-le-Laus, Saint-Firmin, Saint-Jacques-en-Valgodemard, Saint-Jean-Saint-Nicolas,

Saint-Julien-en-Beauchêne, Saint-Julien-en-Champsaur, Saint-Laurent-du-Cros, Saint-Léger-les-Mélèzes, Saint-Maurice-en-Valgodemard, Saint-Michel-de-Chaillol, Saint-Pierre-Avez, Saint-Pierre-d'Argençon, Saint-Sauveur, Sainte-Colombe, Le Saix, Saléon, Salérans, La Saulce, Le Sauze-du-Lac, Savines-le-Lac, Savournon, Serres, Sigottier, Sigoyer, Sorbiers, Tallard, Théus, Trescléoux, Upaix, Val-Buëch-Méouge, Valdoule, Valserrès, Ventavon, Veynes, Villar-Loubière, Vitrolles;

w departamencie Alpes de Haute Provence (04) – (87 gmin):

Aubenas-les-Alpes, Aubignosc, Authon, Banon, Bayons, Bellaffaire, Bevons, La Brillanne, Le Caire, Céreste, Château-Arnoux-Saint-Auban, Châteaufort, Châteauneuf-Miravail, Châteauneuf-Val-Saint-Donat, Clamensane, Claret, Corbières-en-Provence, Cruis, Curbans, Curel, Dauphin, Entrepierres, L'Escalé, Faucon-du-Caire, Fontienne, Forcalquier, Ganagobie, Gigors, L'Hospitalet, Lardiers, Limans, Lurs, Mallefougasse-Augès, Mane, Manosque, Melve, Mison, Montfort, Montfuron, Montjustin, Montlaux, Montsalier, La Motte-du-Caire, Nibles, Niozelles, Noyers-sur-Jabron, Les Omergues, Ongles, Oppedette, Peipin, Peyruis, Piégut, Pierrerie, Pierrevert, Redortiers, Reillanne, Revest-des-Brousse, Revest-du-Bion, Revest-Saint-Martin, La Rochegiron, Saint-Étienne-les-Orgues, Saint-Geniez, Saint-Maime, Saint-Martin-les-Eaux, Saint-Michel-l'Observatoire, Saint-Vincent-sur-Jabron, Sainte-Croix-à-Lauze, Sainte-Tulle, Salignac, Saumane, Sigonce, Sigoyer, Simiane-la-Rotonde, Sisteron, Sourribès, Thèze, Turriers, Vachères, Valavoire, Valbelle, Valernes, Vaumeilh, Venterol, Villemus, Villeneuve, Volonne, Volx;

w departamencie Ardèche (07) – (65 gmin):

Ajoux, Alba-la-Romaine, Albon-d'Ardèche, Alissas, Aubignas, Baix, Beauchastel, Beauvène, Bidon, Bourg-Saint-Andéol, Charmes-sur-Rhône, Chomérac, Coux, Creysseilles, Cruas, Dunière-sur-Eyrieux, Flaviac, Freyssenet, Gilhac-et-Bruzac, Gluiras, Gourdon, Gras, Issamoulenc, Larnas, Lyas, Marcols-les-Eaux, Meysse, Les Ollières-sur-Eyrieux, Pourchères, Le Pouzin, Pralles, Privas, Rochemaure, Rochessauve, Rompon, Saint-Bauzile, Saint-Cierge-la-Serre, Saint-Étienne-de-Serre, Saint-Fortunat-sur-Eyrieux, Saint-Georges-les-Bains, Saint-Julien-du-Gua, Saint-Julien-en-Saint-Alban, Saint-Just-d'Ardèche, Saint-Lager-Bressac, Saint-Laurent-du-Pape, Saint-Marcel-d'Ardèche, Saint-Martin-d'Ardèche, Saint-Martin-sur-Lavezon, Saint-Michel-de-Chabrilanoux, Saint-Montan, Saint-Pierre-la-Roche, Saint-Pierreville, Saint-Priest, Saint-Remèze, Saint-Sauveur-de-Montagut, Saint-Symphorien-sous-Chomérac, Saint-Thomé, Saint-Vincent-de-Barrès, Saint-Vincent-de-Durfort, Sceautres, Le Teil, Valvignères, Veyras, Viviers, La Voulte-sur-Rhône;

w departamencie Vaucluse (84) – (95 gmin):

Althen-des-Paluds, Aubignan, Aurel, Avignon, Le Barroux, Le Beucet, Beaumes-de-Venise, Beaumont-du-Ventoux, Bédarrides, Bédoin, Blauvac, Bollène, Brantes, Buisson, Cabrières-d'Avignon, Caderousse, Cairanne, Camaret-sur-Aigues, Caromb, Carpentras, Châteauneuf-de-Gadagne, Châteauneuf-du-Pape, Courthézon, Crestet, Crillon-le-Brave, Entraigues-sur-la-Sorgue, Entrechaux, Faucon, Flassan, Fontaine-de-Vaucluse, Gigondas, Grillon, L'Isle-sur-la-Sorgue, Jonquerettes, Jonquières, Lafare, Lagarde-Paréol, Lagnes, Lamotte-du-Rhône, Lapalud, Loriol-du-Comtat, Malaucène, Malemort-du-Comtat, Mazan, Méthamis, Modène, Mondragon, Monieux, Monteux, Morières-lès-Avignon, Mormoiron, Mornas, Orange, Pernes-les-Fontaines, Piolenc, Le Pontet, Puymeras, Rasteau, Richerenches, Roaix, La Roque-Alric, La Roque-sur-Pernes, Sablet, Saint-Christol, Saint-Didier, Saint-Hippolyte-le-Graveyron, Saint-Léger-du-Ventoux, Saint-Marcellin-lès-Vaison, Saint-Pierre-de-Vassols, Saint-Romain-en-Viennois, Saint-Roman-de-Malegarde, Saint-Saturnin-lès-Avignon, Saint-Trinit, Sainte-Cécile-les-Vignes, Sarriens, Sault, Saumane-de-Vaucluse, Savoillan, Séguret, Sérignan-du-Comtat, Sorgues, Suzette, Le Thor, Travaillan, Uchaux, Vacqueyras, Vaison-la-Romaine, Valréas, Vedène, Velleron, Venasque, Villedieu, Villes-sur-Auzon, Violès, Visan.

Na potrzeby fermentacji i wytwarzania gatunkowych win musujących objętych chronionym oznaczeniem geograficznym „Coteaux des Baronnies” obszar bezpośredniego sąsiedztwa określony w drodze odstępstwa pokrywa się z obszarem określonym dla win niemusujących z wyłączeniem obszaru gmin wchodzących w skład okręgu Die:

— Aix-en-Diois, Aouste-sur-Sye, Aubenasson, Aurel, Barsac, Barnave, Beaufort-sur-Gervanne, Châtillon-en-Diois, Die, Espenel, Laval-d'Aix, Luc-en-Diois, Menglon, Mirabel-et-Blacons, Molière-Glandaz, Montclar-sur-Gervanne, Montlaur-en-Diois, Montmaur-en-Diois, Piegros-la-Clastre, Ponet-et-Saint-Auban, Pontaix, Poyols, Recoubeau-Jansac, Saillans, Saint-Benoît-en-Diois, Saint-Roman, Saint-Sauveur-en-Diois, Sainte-Croix, Suze, Vercheny, Véronne.

Link do specyfikacji produktu

http://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-d2935374-da27-4178-93ab-dd6d3ebb2657
